

²⁹Nem úgy van, hogy két verebet adnak egy fillérért, de egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudta nélkül?³⁰Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva. ³¹Ne féljetez tehát: ti sok verébnél értékesebbek vagytok. ³²Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt, ³³aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt majd én is megtagadom mennyei Atyám előtt. Kedves Testvéreim!

Az imént megkereszteltünk egy kisgyermeket. A keresztség egy fantasztikus dolog. Fantasztikus, olyan értelemben, hogy különös, rendkívüli. Valami olyan dolog, amit értünk is és nem is, sőt még olyan része is van, amit nagyon sokszor félreértünk. Ilyen félreértés gyakran az, hogy a keresztség védelmet nyújt a gyermek számára, azaz megvédi őt a betegségektől, attól, hogy bármi baja történjen. Extrém esetben még arra is gondolnak a kedves szülők, hogy a keresztség védőburkot képez a gyermek körül. A legkülönösebb gondolat egy keresztszülőttől hangzott el még évekkkel ezelőtt: azért kell minél előbb megkeresztelni, mert akkor nem fog fájni neki, ha jön a foga.

Tegnap Pápán jártunk gyülekezeti kiránduláson. Az evangélikus templomban is voltunk, ahol lelkész kollégám bemutatta a templomot, majd én a keresztelő kútnál elmondtam, hogy itt lettem megkeresztelve. Emlékszem arra a napra, 14 éves voltam, és én is azt gondoltam, hogy a keresztség megvéd, merthogy valami ilyesmiről tanultunk a hittanórán. A keresztelés után edzésre mentem. Karatézta. Meg vagyok keresztelve ezért nem tudnak megütni, Isten védelme alatt állok. Aznap nagyon megverték, csak hogy érezzem, a keresztség nem ezt jelenti.

A keresztség valóban megvédi a gyermeket és felnőttet egyaránt, de nem a balesetektől, nem a sérülésektől és betegségektől, nem is a fájdalomtól, még csak a test elmúlásától, a haláltól sem véd meg. A keresztség megvéd a kárhozattól, de ezt is csak abban az esetben, ha hittel párosul. Aki hisz és megkeresztelkedik üdvözülni, mondja Jézus. A hit alapvető fontosságú a keresztség esetében, ezért mondják szülők és keresztszülők a hitvallást a gyermek nevében, és ezért tesznek fogadalmat, hogy a gyermeket elsegítik a hitre. Ahogy Pancinellót elsegítette Lucia a fadaragóhoz. Megmutatják neki, hogy van valaki, aki számára minden körülmények között, vagy annak ellenére, hogy mások mit gondolnak róla értékes.

A keresztség nem védőburok, ami miatt nem üti be a lábát, ha elesik.

Mai igehirdetési alapigénket is szeretjük félreérteni. ³⁰Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva... ha ennyire számon tart bennünket az Isten, akkor miért történik velünk annyi baj, annyi rossz. Ha a hajaink szálát is számon tartja Isten, akkor hogyan lehetséges annyi tragédia. A Szentírás teljes félremagyarázása az a gondolat, hogy akik Istent szeretik, azokkal nem történhet semmi baj. Tehát, ha baj történt, akkor nem szeretted eléggé Istent. Ez a gondolat eretnokség! A Szentírás azt mondja, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra van. Ez a Pál apostol római levelében található mondat egy olyan szakaszban a végén található, amely így kezdődik: ¹⁸Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk. Tehát éppen arról beszél, hogy a szenvedések, a megpróbáltatások is javukra vannak azoknak, akik Istent szeretik.

És erről szól mai alapigénk is. A verebekkel és a hajszálak számon tartásával. Nem arról szól, hogy nem történhet semmi baj, hanem arról, hogy nincs semmi, ami történik velünk, az Isten tudtán kívül.

Amikor Jézus mai alapigénket mondja, akkor épp a tanítványait készíti fel arra, hogy elküldi őket ez emberek közé. Érdekes az előbb felolvasott alapige előtti mondatot is felolvasni, és így talán érthetővé válik, hogy miről is beszél Jézus, amikor elküldi a tanítványait, hogy hirdessék az evangéliumot: ²⁸Ne féljetez azoktól, akik a testet megölik, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljetez, aki mind a lelket, mind a testet elpusztíthatja a gyehennában. ²⁹Nem úgy van, hogy két verebet adnak egy fillérért, de egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudta nélkül?³⁰Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva. ³¹Ne féljetez tehát: ti sok verébnél értékesebbek vagytok. ³²Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt, ³³aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt majd én is megtagadom mennyei Atyám előtt.

Mennybemenetel ünnepe van mögöttünk, és én tegnap jöttem rá, épp a gyülekezeti kiránduláson, ott a keresztelőkútnál állva, hogy a pápai templom jelképei mennyit hoztátetek az én elhívásomhoz. Az ottani templom oltárképe Jézus mennybemenetelét ábrázolja. Csütörtökön volt mennybemenetel ünnepe, ahol többek között arról is szó volt, hogy Jézus elküldi, kiküldi tanítványait: menjetez el, tegyetez tanítványá minden népet. A pápai templom keresztelőkútján van egy glóbusz, egy földgömb, rajta egy kereszt, amely épp ezt a küldést szimbolizálja. Menjetez el, tegyetez tanítványá minden népet. Jézus mennybemenetelekör ezt hagyta tanítványaira, de nem csak rájuk, hanem ránk is. Minden hívőre. Hiszen a hitből ez következik, hogy megosztom másokkal, mert megtapasztaltam, átéltem, megéreztem és

megértettem Isten irántam érzett szeretetét. Azt, hogy ő annyira szeretett, hogy mindent odaadott azért, hogy az én életem a vele való kapcsolatban telhessen.

Persze ehhez először az kell, hogy magam is átéljem ezt. Ahogy Pancinello a kis foltmanó, amikor először belépett Éli, a fafaragó műhelyébe. És Isten nem kiveszi őt a többi foltmanó közül, nem elkülöníti, nem bezárja őt egy templomba, és azt mondja neki, hogy élj itt, mert akkor nem ragaszt rád senki foltokat, hanem visszaengedi a többiek közé, azért, hogy előbb-utóbb minden kis manó eljusson hozzá, látva azokat, akik már jártak nála. Ahogy Luciát látva Pancinello is elindult. Éli kifejezi a kis foltmanónak: Szeretlek, mert én alkottalak.

A keresztség nem megvéd, de odaültet Isten ölébe. És minél többet vagyunk nála, annál inkább az lesz a fontos számunkra, hogy ő mit gondol, nem pedig azt, hogy mit gondolnak, mondanak, vagy tesznek az emberek.

Lehet, hogy kinevetnek, kigúnyolnak, lesajnálnak bennünket, mert mi nem olyanok vagyunk, mint a többiek. Mert mi vállaljuk azt, hogy keresztyének vagyunk, vállaljuk, hogy mi Krisztushoz tartozunk. És büszkék vagyunk erre.

³²*Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt.* – mondja Jézus mai igénkben. Mi a fontosabb, azt, hogy mit gondolnak rólunk az emberek, vagy, hogy mit gondol rólunk Isten?

A tanítványok megértették ezt, és mennybemenetel ünnepe után nem sokkal, Pünkösöd napján, már félelemtől mentesen a Szentlélek erejével mentek és hirdették az embereknek Isten végtelen szeretetét, amelyet megmutatott fia feláldozásában. Azok a tanítványok, akik nagypénteken még elfutottak, az a Péter, aki 3x tagadta meg megértette, és belátta: az ő életének értelme, célja, útja az az Isten, aki még a haja szálait is számon tartja. A tanítványok, Péterrel az élen vállalták még a halált is. Mert tudták, hogy az ő életük az több mint ez a földi lét, az élet nem a test, hanem az élet az Istennel való teljes közösség. A tanítványok többségét brutálisan kínozták mielőtt meghaltak volna. És ők végig kitartottak Krisztus mellett. Mi változott meg nagypénteket követően? Megtapasztalták, átérték, hogy van valami, vagyis valaki aki a halálon is túlmutat, és értelmet nyertek JÉZUS szavai: ²⁸*Ne féljete azoktól, akik a testet megölik, de a lelket meg nem ölhetik.*

A keresztség nem véd meg a betegségtől, haláltól. De megvéd attól, amitől valóban félnünk kellene: az Istentől való elhagyatottságtól. Emlékezzünk ma a keresztlőt látva saját keresztségünkre. Meg vagyok keresztelve, Istenhez tartozom, Isten szeret engem, az övé vagyok, ő megment! Ámen.